

NUTIDENS OG FREMTIDENS PÆDAGOGIK

BARNETS FRIHED OG SELVOPDRAGELSE

EN MONTESSORI-BETRAGTNING AF C. A. BANG

DER foregaar i denne Tid en Strømkæntning i den moderne Børneopdragselse. En Friskhedens Bølge er skyllet ind over aarhundredgamle, støvede Traditioner, har fejet dem bort og efterladt Billedet af en ny, straalende Vej, frem ad hvilken Pædagogen Haand i Haand med Videnskaben leder det lille Barn og udvikler det til et Menneske.

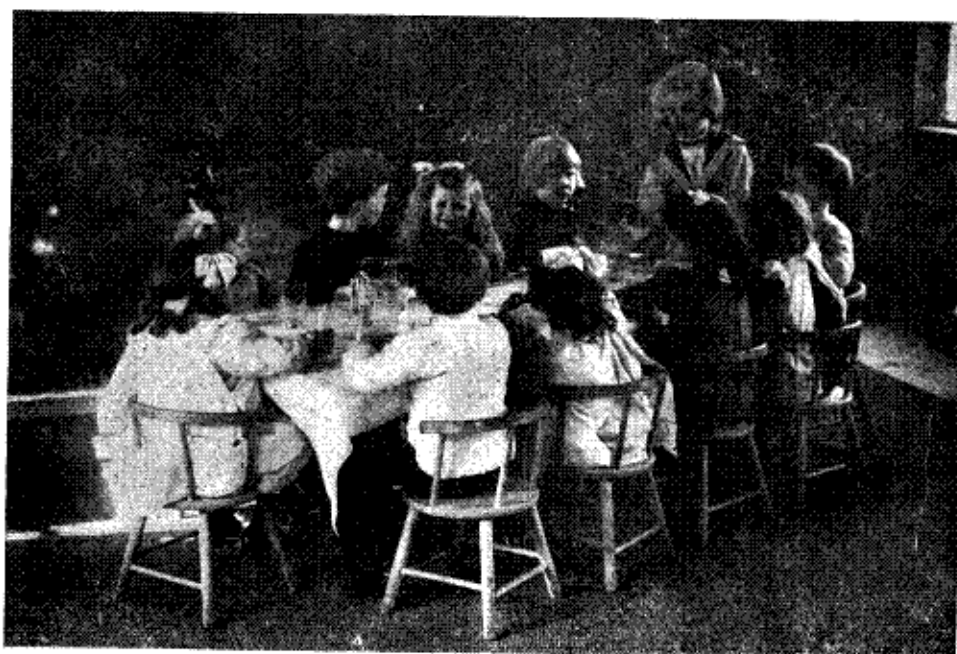
Den italienske Doktor MARIA MONTESSORI er den, der har løftet Sløret for alt dette nye. Gennem sit Arbejde i Rom og gennem sine videnskabelige Studier af den menneskelige Psykologi har hun været i Stand til at udarbejde et System, om hvis Berettigelse og Fremtid der næppe vil kunne rejses nogen Diskussion. Det er et System, der har sin Rod i Virkeligheden og Videnskaben, i praktisk Arbejde og derved indvundne Erfaringer, og som i al dets Simpelhed gaar direkte til Opdragelsens Kerne: Forstaaelsen af Barnesjælens Vækst.

Børnene selv har været Dr. Montessoris bedste og mest værdifulde Arbejds materiale, og hendes Princip, at der skulde gives det lille Barn en Lejlighed til at opdrage sig selv, er ikke blot Ord, men en ligefrem videnskabelig Metode. Den kræver imidlertid for at lykkes, at der tilvejebringes den rette Atmosfære for Barnet.

Dr. Montessori vil saaledes indrømme, at de moderne Skoler i mangt og meget langt overgaar de gamle; men de er dog alle bygget, som om de kun skulde være for os selv. F. Eks. er baade Vinduer og Døre, Borde og Stole alt for svære at tumle for en lille Barnehaand, ligesom Knagerækkerne som Regel er anbragt alt for højt oppe.

Dr. Montessori viser en lille Dreng, hvorledes han skal føle Sandpapirsbogstaver.

Frokost i „Montessori-Skolen“.

En lille Dreng og Pige hører Verber.

Ret beset er det i Grunden kun Klæderne, Folk tænker paa at faa tilpasset efter Barnets Alder og Størrelse. Vi gaar langt videre i vore Bestræbelser paa at skabe Forbedringer og gode Vilkaar for vore fængslede Forbrydere, medens der for Børnene er langt større og vigtigere Opgaver, der venter. Børnene er udsat for en Til-sidesættelse, som absolut bør afhjælpes.

Denne Kritik er saare karakteristisk for Dr. Montessori. I sin Kærlighed til Børnene og sin urokkelige Tro paa det Gode i Barnesjælen arbejder hun

for en Opdragelse i fuldstændig Frihed, en ubunden Udvikling af den Spire, der ligger i enhver Barnesjæl, og som vil give sig Udslag i Energi-udfoldelse. Der skal ikke fra først af være noget hæmmende »maa« eller »maa ikke« for Barnet. Det vil af sig selv begynde at »arbejde«, d. v. s. selv tage Initiativ til fysiske og psykiske Bevægelser, og det gælder da blot om, at man imødekommer dette Initiativ paa rette Maade.

Her staar vi sikkert ved det mest vidunderlige i hele dette ny System; thi den Maade, hvorpaa Dr. Montessori forstaar at beskæftige Børn er af en saa ejendommelig og betagende Karakter, at enhver med mindste Gnist af Interesse for Børn og Børneopdragselse rives med af Begejstring over Udstrækningen og Dybden af de Opdagelser og Opfindelser her er gjort.

Det vilde blive for vidtløftigt i en kort Oversigt, som nærværende, at komme udførligt ind paa alle de enkelte Grene af Systemet, især da baade Dr. Montessoris populær-videnskabelige Bog »Montessori Metoden« og hendes »Haandbog« fornylig er udkommen paa Dansk; men et Par enkelte